

MALI OGLASI

V malih oglasi velja vsaka beseda Din 1.—; ženski oglas Din 2.—. Najmanjši znesek za mali oglas Din 10.—. Mali oglasi se plačujejo takoj pri naročilu. — Pri oglasih reklamnega značaja se računa enokolonska 5 mm visoka petlinjska vrstica po Din 250. Za pismene odgovore glede malih oglasov treba priložiti znamko.

Službe iščejo

Službo šivilj. pomočnice
iščem. Imam 4 leta, učne dobe, eno leto samostojno šivam. — Ponudbe upravi
Slov. pod št. 111-13697.

Službodobe

Sprejme se vrtnarja
ki bi skupno z ženo oskrbovala cvetlični vrt. Družina bi imela pristojevanje; stranski zaslužek 800 Din mesečno zagarantiran. — Ponudbe z navedbo dosedanjih služb in izkušenj upravi Slovenca pod »Vrtnarje 13722. b

Občina Cerklje ob Krki
okraj Krško — razpisuje mesto občinskega delovodje. — Prošnje z zahtevkom plače in popisi dosedanjega službovanja je vložiti na upravo občine Cerklje ob Krki. b

Brusača
sprejme kamnosek Kuno-
var Franjo, Ljubljana. b

Vajenci

Učenik
s primerno šolsko izobrazbo sprejme trgovina s papirjem. — M. Tičar, Se-
lenburgova ulica - Ljubljana. (v)

Stanovanja

Dvosobno stanovanje
oddam takoj. Sv. Križ 71.
poleg Kunaverja. (č)

„Slovenčeva“ podružnica
Ljubljana, Tyrševa cesta
(palača Poštni dom)

Ali

ste že
naročili
na
Slovenca
?

Vsak

naročnik
zavarovan

Alja Rahmanova:

Tovarna novega človeka

Roman.

»Najbolj se čudite temu, kako se morem vdajati mojem, ki mi samo ugajajo, ne da bi čakala na to, da se vanje zaljubim? Poglejte, da se zaljubim, je treba časa; mnogo romanov sem prebrala in vem, koliko časa in moči zahteva zaljubljenost. Toda jaz nimam časa! Toliko dela imamo v okraju, toliko važnih vprašanj je treba rešiti; kdaj pa smo imeli kaj časa v vseh teh letih revolucije, ki so divjala preko nas? Vedno vihanje in lov — in misli, vedno polne tisoč žgočih nalog...«

Ko je Mironova končala pripovedko Kolotanjeve, se je dvignila in dejala:

»Sedaj bomo glasovale o vprašanju: deset ali petnajst minut za poset?«

Zmagoslavno je gledala na dekleta, ki so sedela in si v zadregi gladila krila.

»Sramota bi bila, potrošiti petnajst minut za naše osebne zadeve. Kdo je za petnajst minut?« je vprašala s pretečim glasom. Vse so molčale, nobena se ni drznila dvigniti roke.

»Kdo je za deset minut?« je vprašala Mironova dalje.

Počasi, polagoma, obotavljivo so se dvigale roke — druga za drugo...

Tako je v »Tovarni novega človeka« zmagalo novo življenje; komunistični duh je premagal malomeščansko brepenjenje po ljubezni.

SPLAVARJEM

ki plovejo iz Savinjske doline proti BEOGRADU,

se nudi postranski zaslužek, če natovorijo na splave 5000 komadov smrek za božična drevesa, 1—2 m dolge, 700 komadov 2 m dolge in 300 komadov 3—4 m dolge. Drevesca so zvezana po 10 komadov skupaj z žico. Odhod proti Beogradu 25. oktobra, a najkasneje 2. novembra. Ponudbe in cene voznine do Beograda je poslati na Bandur Mirko, Pančevo.

Staro železo

stare kovine: baker, cink, medenino itd. kupujejo po najvišjih dnevnih cenah
Strojne tovarne in livarne d.d., Ljubljana

Vse šolske potrebščine

kupite najceneje v trgovini

H. NIČMAN

LJUBLJANA, KOPITARJEVA UL. 2

Potrži globoke žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je naš ljubljani sopro, oče, stric, svak in tast, gospod

FERDO KARIS

višji poštni upravitelj v pok.

danes zjutraj nenadoma umrl. — Pogreb nepozabnega pokojnika bo v soboto, dne 19. septembra 1936, ob 4 popoldne iz mestne mrtvašnice na Pobrežju.

Maribor, dne 17. septembra 1936.

Rozi roj. Lenassi, soproga.

Ing. Boris in Josip Karis, sinova. Anica in Julka, sinah. Rodbini: Lenassi - Kalister in ostalo sorodstvo.

Brez posebnega obvestila.

NAŠ DOBRI ATA, GOSPOD

FRAN PROSENC

JE V ČETRTEK, DNE 17. SEPTEMBRA 1936, BOGUVDANO UMRL. POGREB SE BO VRŠIL V SOBOTO, DNE 19. SEPTEMBRA 1936, OB POL 16. URI IZ HIŠE ŽALOSTI, RESLJEVA CESTA ŠT. 5, NA POKOPALIŠČE K SV. KRIZU.

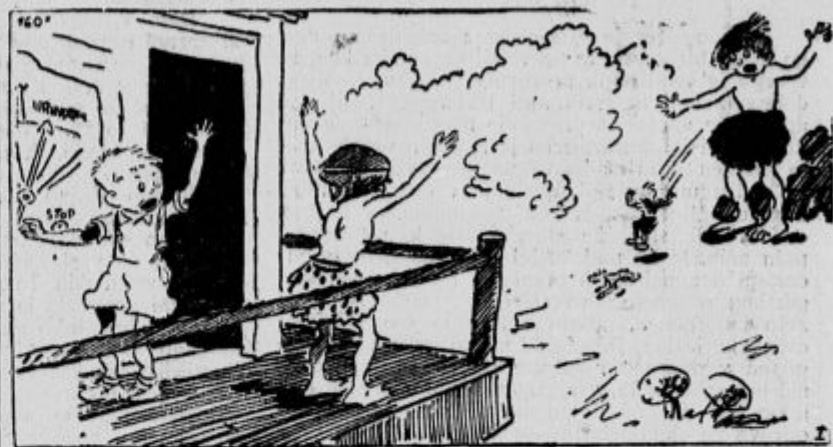
LJUBLJANA - NEW JERSEY, DNE 17. SEPTEMBRA 1936.

RODBINE: PROSENC - MERTEL

Tinček in Tonček v Atlantidi

159.

»Igračkar zbeži.

V tem hipu je Tinček zaslišal Tončkov glas: »Hej, hej, Tinček, požuri se! Stroj je popravljen, zdaj pa le glejmo, da se spravimo odtod!«

Tinček je stekel, kolikor so ga nesle drobne nožice, proti prijatelju. Velikanov sin je nekaj časa kakor okamenel gledal za bežečim Tinčkom, potem pa je zagnal grozanski hrust in trušč: »Pofakajte, počakajte, palčki, nikar me ne zapustite! Saj vam ne bom nič hudega storil. Ostanite pri meni!«

Naše tri znanke pa kakopak prav nič ni mikalo, da bi preživeli vse dni svojega življenja med velikani. Hoteli so si ogledati še druge zanimivosti v sivi davni.

Križanje velikanovega sina je spravilo vso vas pokonec. Od vseh strani so drveli velikani, da bi preprečili odhod drobnih možičkov. Pa je bilo že prepozno. Gorila je hitro stekla Tinčku nasproti, ga zgrabila za ramo in potegnila na krov.

Tonček je v največji naglici zasukal skrivnostni kazalec na stroju, zabrnelo je in zabobnelo — in že je velikanom vse skupaj izginilo izpred oči: naši trije dečki, gorila in kuža Muki. Odpotovali so v novo razdobje zgodovine.

ZAHVALA

Ob prebriski izgubi našega predragega nam soproga, očeta, brata in svaka, gospoda

ANTONA KODRA

JAVNEGA NOTARJA V MURSKI SOBOTI

so nam bili izrazi vsestranskega sočutja v veliko tolažbo. Zahvaljujemo se vsem, ki so na kakršenkoli način izkazali zadnjo čast blagemu pokojniku. Osebito se zahvaljujemo gg. zdravnikom, prečastiti duhovščini, pevskemu društvu »Jadranc« in »Sokoluc« v Murski Soboti. Dalje izrekamo prisrčno zahvalo javnemu notarju g. dr. Ivo Sorliju in poslancu g. Josipu Benku, županu g. Hartnerju Ferdinandu, starosti Sokola g. Velnarju Josipu, starešini sreskega sodišča v Murski Soboti g. dr. Slavku Šumenjaku, predsedniku katol. izobraž. društva g. Členu Francu iz Tišine in primariju g. dr. Vladimirju Brezovniku za ganljive poslovilne govore, darovalcem prekrasnih vencev in šopkov, in vsem, ki so v tako častnem številu spremili našega dragega pokojnika na njegovi zadnji poti. Vsem še enkrat prisrčna zahvala!

ŽALUJOČI OSTALI

napraviti niti koraka več. Iz bojazni, ki jo je sprva navdajala, se je razvila v njej neizrečna tesnoba, grozen strah pred smrtjo.

»Ne, tovariš Vladimirov ne sme umreti, živeti mora, ker... ker... Tanja si ni vedela reči, zakaj. Toda bilo ji je jasno, da ne sme umreti, da še ni pripravljen, da še ni zrel za smrt.

Zopet se je spomnila na bolnikove oči, tako globoko napolnjene z bolečino — in znova jo je spreletela misel, da mora naglo napraviti nekaj dobrega...

»Oh, le dobro nas more rešiti pred grozo smrti,« je mislila. »Samo tak človek, ki se je vse življenje žrtvoval drugim, more v miru umreti!«

Vnovič je tiho obstala, kot bi prisluškovala nekemu notranjemu glasu, nato pa se je nenadoma okrenila in urnih korakov odšla zopet nazaj k tovarišu Vladimirovu.

»Če bo odzdravel, postanem njegova žena,« je govorila glasno predse. »In naj napravi zmenoj kar hoče, darovala mu bom vse svoje srce. Ne bom dopustila, da bi umrl sedaj, ko ima na vesti vse te umore! Skušala bom storiti vse, da bo tudi on doimel to, kar razumem sedaj jaz: da je namreč z dobrimi deli treba hiteti, ker se bliža smrt!«

Tanja je tekla in ni opazila, da ji dež bije v obraz in ji je plašč premočen. Samo eno misel je imela: dobiti ga mora še pri življenju, iztrgati ga mora smrti s poročilom, ki mu ga hoče prinesiti... Zavedala se je sicer, da je ne bo mogel razumeti, saj je skoro brez zavesti; toda bridka skrb za dušo, ki je že na pragu večnosti, je bila v njej močnejša od razuma...

Naposled je dospela tja. Odvrгла je mokri plašč in sedla k postelji tovariša Vladimirova. Prijela je njegove vročine roke in se s svojim pogledom zatopila v njegove oči.

Celoletna naročnina na:
Zbirko domačih pisateljev, 3 vezane knjige Din 132.— ali mesečno Din 11.—
Zbirko domačih pisateljev, 3 vezane knjige Din 156.— ali mesečno Din 13.—
Kosmos.
Jugoslovanska knjižarna